

asticis statutis fidelit^r adhibebit. ^l n̄ reputabunt ētraria. & si n̄ nū
quā uideant instituisse diuersa. Si enī singulorū statutorū origina
les causas diligenter attendim^r singula suis causis, p̄ diuersitate tēpo
ris optime ēpetere. & ecclesiasticę utilitati potissimū itendere re
periem^r. quod illū n̄ latebit. quēcūq; ecclesiasticarū sanctionū n̄ tantū
exceptiones sinegras traditiones uigilanti studio p̄legerit. Sciendū
aū iuxta aplicā traditionē sacerdotes siue diaconos i crimine lap
sos p̄man^r ipositionē remediū penitentię ēsequi n̄ debere ut laicos.
ut sēs leo papa ī decretis suis cap. xx. v. testat. qui & huiusmodi lapsis
ad p̄merendā dī miām priuatā secessionē expetendā eē dic. ubi sa
tisfactio si fuerit digna. sit etiā fructuosa. Itē karthaginense cōcilium
cap. xx septimo. Si aliquando p̄br̄ l̄ diacon^r i grauiori culpa ē uictus
fuerit q̄ cū a ministerio necesse ē remoueri. n̄ eis man^r tāquā pe
nitentib^r tāquā fidelib^r laicis iponat. In heresi aū lapsi & p̄reūsi
per man^r ipositionē rēciliant^r & si cū ordine. p̄ ecclesiastica ne
cessitate n̄ nūquā recipiant. sic de nouacianis ī niceo cōstitutū est
cōcilio. De his aū q̄ se cognominant cantros. i. mundos si aliquando
uenerint ad eclām catholicā. placuit & scō magno cōcilio ut iposi
tionē man^r accipientes sic i clero p̄maneant. Hoc ita itelligendū
ē ut per man^r ipositionē rēciliati & ordinē retinere p̄mitteren
t. Non enī hie ordinatiōiā ipositionē p̄ quā sacri ordines dantur
itelligere debem^r. s̄ p̄ cōciliatoriā p̄ quā penitentes recipē
solem^r. H̄ utiq; semp. uno m̄ man^r ipositio itelligit. s̄ p̄ diuersita
te loq; sub diuersa significatione reperit. Nā aliquando. p̄ cō
firmationē neophitorū accipit ut ī decretis apl̄icorū uirg. cle
mentis. urban. melciadis. expressū sepe numero reperit. H̄ cō